

1864 toges deres Eiendom i Besiddelse af en Del af den danske Krigsstyrke og blev siden fra de fjendtlige Værker stærkt beskadiget, ligesom ogsaa Møblement, Inventarium og Volskredsfaber bleve ødelagte eller stærkt medtagne. Færgegaardens Jorder led derhos i den Grad ved Krigsoperationerne, at der ikke kunde være Tale om Avling af Korn og Græs, ligesom de i det Hele meget forringedes. Færgeriet var tillige fuldkommen standstødt, og dets 4 Færgebaade toges til Kultransport til Orlogsskibene; en af disse blev borte for bestandig, og de andre tilbageleveredes i en ramponeret Tilstand uden Seil m. m. og bleve senere ødelagte, for at de foreløbig ikke skulde kunne benyttes. Fra den 4de April, til Sjenden havde taget Als, var det dem forment at bo i Færgestedet, og det ved Krigsstaden foraarjagede Tab anslaaes til 11,500 Kr. Hidtil er der ikke blevet ydet dem nogen Erstatning, heller ikke af de privat indsamlede Bidrag, formentlig fordi man var ugunstig stent mod Manden paa Grund af hans udprægede danske Sindelag, og fordi han ved enhver Leilighed havde støttet den danske Sag baade under og efter Krigen. Forskjellige Henvendelser til den preussiske Regjering om Erstatning have været frugtesløse, ligesom det senest gennem den nordflesvigiske Repræsentant, H. Lassen, indgivne Andragende ikke har ført til noget Resultat. Efter at have afskændt Færgegaarden døde Manden i 1872, hvorefter hun med sine Søner har taget Ophold her i Landet. Ved uheldige Omstændigheder har hun mistet det Meste af de faa Midler, hun besad ved sin Ankomst hertil, og lever derfor i Trang. Da den preussiske Regjering har henvist hende til at faae sit Tab dækket hos den danske Regjering, som var i Besiddelse af Als, da Skaden foraarjagedes, henvender hun sig derfor til Rigsdagen med Bøn om, at den, i Betragtning af de Offre, Krigen har foranlediget hende, og hendes Mand's danske Sindelag, vil skaffe hende en Sum en Gang for alle eller en passende aarlig Understøttelse. Andragendet anbefales varmt af N. Ahlmann, H. Lassen og S. Molbt.

Udvalget foreslaar dette Andragende henvist til Finantsministerens nærmere Undersøgelse.

40. Fra Indsidder Poul Larsen paa Lemb Mark om Invalideforsørgelse. (Indbragt den 20de December 1884 af Folkethingsmanden for Aalborg Amts 5te Valgkreds, B. Holm.)

I Samlingen 1882—83 forelaa et lignende Andragende, der henvistes til Finantsministeren (se Tillæg B. Sp. 931—932), som imidlertid i den paafølgende Samling med delte Formanden, at man paa Grund af en fra Sundhedskollegiet indhentet Erklæring maatte fastholde det paa et tidligere Andragende givne Afslag (se Tillæg B. Sp. 805—806). Andrageren, der er 45 Aar gammel og i Slaget ved Dybbøl den 17de Marts 1864 blev saaret i venstre Skulder og tagen til Fange af Preussjerne, henvender sig derfor atter til Folkethinget, idet han gjør gjældende, at han bestandig føler Ulemper af Saaret og navnlig ikke kan paatage sig strengt Arbejde, saa at han ikke kan tjene det Fornødne til sig, en svag Hustru og 3 ukonfirmerede Børn, og andrager om dets Bistand til at erholde den ansøgte Invalideforsørgelse.

Da der ikke er fremkommet nye Oplysninger, maa denne Sag betragtes som afsluttet, og Udvalget gjør ingen Indstilling.

41. Fra Emma Caroline Høyer af Kjøbenhavn om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 20de December 1884 af Folkethingsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, Th. Nielsen.)

Andragerinden er Enke efter forhenværende Kolonibestyrer, Lieutenant N. C. W. Høyer som i 1848 gik med i Krigen som Frivillig, deltog i Affæren ved Rolding, hvor han blev saaret, i Slaget ved Fredericia, efter hvilket han som Sergent erholdt Dannebrogordenens Solkors, og som Lieutenant i Slaget ved Isted. Efter i 1852 at være udtraadt af Hæren gik han 1855 til Grønland som Assistent og blev 1870 Kolonibestyrer. Paa en Tjenestereise i 1874 blev han imidlertid angreben af en Hjerne sygdom, der nødte ham til at reise til Danmark og tage sin Afsted, og efter nogle Aars haarde Lidelser døde